

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4025/2020
08.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Гордане Џакула, Бранислава Босиљковића и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у поступку рехабилитације по захтеву предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Наташа Стојадиновић, адвокат из ..., против противника предлагача Републике Србије, чији је заступник Више јавно тужилаштво из Београда, ради рехабилитације сада пок. ББ, бив. из ..., одлучујући о ревизији предлагача, изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Рех ж 118/2019 од 26.11.2019. године, на седници одржаној 08.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији предлагача, изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Рех ж 118/2019 од 26.11.2019. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача, изјављена против решења Апелационог суда у Београду Рех ж 118/2019 од 26.11.2019. године.

Образложење

Виши суд у Београду, решењем Рех 50/18 од 14.06.2019. године, усвојио је захтев за рехабилитацију сада пок. ББ, рођеног ...1877. године у ..., од оца ВВ, преминулог ...1963. године у ..., тако што је утврдио да је ББ лишен права на имовину из политичких и идеолошких разлога и да се одлуке – пресуда Среског народног суда, среза Прокупачког у Прокупљу КПС 73/46 од 07.02.1946. године и пресуда Округног народног суда у Прокупљу КППР 111/46 од 06.03.1946. године, ништаве од тренутка њиховог доношења, као и да су ништаве све правне последице наведених одлука, а покојни ББ се сматра неосуђиваним и неоправдано лишен права на имовину.

Апелациони суд у Београду, решењем Рех ж 118/2019 од 26.11.2019. године, преиначио је решење Вишег суда у Београду, Рех 50/18 од 14.06.2019. године, тако што је одбио као неоснован захтев предлагача, којим је тражено да суд рехабилитује пок. ББ, бив. из ..., рођеног ...1877. године у ..., од оца ВВ, преминулог ...1963. године и утврди да је он лишен права на имовину из политичких и идеолошких разлога, те да су ништаве одлуке и то: пресуда Среског народног суда, среза Прокупачког у Прокупљу КПС 73/46 од 07.02.1946. године, пресуда Округног народног суда у Прокупљу КППР 111/46 од 06.03.1946. године,

од тренутка њиховог доношења, као и да су ништаве све правне последице тих одлука, а да се пок. ББ сматра неосуђиваним и неосновано лишеним права на имовину.

Против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, предлагач је благовремено изјавио ревизију, као посебну, због погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. и 420. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 14. став 3. Закона о рехабилитацији („Службени гласник РС“, бр. 92/11) и одредбе члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку – ЗВП („Службени гласник СРС“ бр. 95/82, 48/88, „Службени гласник РС“ 46/95, 18/05, 85/12, 45/13, 55/14, 6/15 и 106/15), оценио да ревизија предлагача није изузетно дозвољена.

Из образложења побијаног решења између осталог произлази, да за закључак суда о постојању идеолошких разлога за вођење кривичног поступка није довољно то што је пок. ББ био власник радње у ..., власник непокретног имања и доброг имовног стања, пошто је пресудама Среског народног суда, среза Прокупачког у Прокупљу КПС 73/46 од 07.02.1946. године и Окружног народног суда у Прокупљу КПр 111/46 од 06.03.1946. године, утврђена његова кривица за извршено кривично дело које није политичке природе, него имовинско, јер се ради о непријављивању значајне количине робе, коју је он држао у својим магацинима, на стану и таванима, од чије продаје је „користећи последице фашистичке окупације“ хтео да постигне несразмерну и недопуштenu добит. Затим, да, предлагач није доказао постојање политичких или идеолошких разлога због којих би евентуално против његовог правног претходника био вођен кривични поступак, с обзиром на то да нема података о томе да је он био политички ангажован у смислу да је био неистомишљеник тадашњој власти, па како одлуке које су донете против лица чија се рехабилитација тражи нису противне начелима правне државе и опште-прихваћеним стандардима људских права и слобода, да захтев предлагача за рехабилитацију пок. ББ није основан.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП је прописано, да, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произилази, да су Законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима Врховни касациони суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије искључиво уколико због погрешне

примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Према оцени Врховног касационог суда, у конкретној ситуацији нису испуњени законски услови за изузетну дозвољеност ревизије предлагача из одредбе члана 404. став 1. ЗПП, имајући у виду и да се због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања ревизија не може изузетно дозволити, јер наведени разлог није прописан, као разлог за изјављивање посебне ревизије одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења, на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. а у вези члана 413. и 420. ЗПП и утврдио да ревизија предлагача није дозвољена.

Одредбом члана 18. став 3. Закона о рехабилитацији је прописано да, против правноснажног решења у поступку рехабилитације није дозвољена ревизија.

Како се у конкретној ситуацији ради о поступку рехабилитације, то ревизија предлагача није дозвољена ни на основу цитиране одредбе члана 18. став 3. Закона о рехабилитацији.

Нису од утицаја на другачију одлуку овога суда наводи ревизије којима се указује на одредбу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, којом је прописано да, ревизија је увек дозвољена, ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака, с обзиром на то да у овом поступку који је уређен посебним законом (Законом о рехабилитацији), ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 18. став 3. истог закона.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 404. и 413. а у вези члана 420. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић